

[Hastrup.]

dette fået et andet resultat. Om formalia er opfyldt, tillægger jeg mindre vægt.

Hvad liberalt centrums underændringsforslag angår, er det betegnende, at det går endnu videre end socialistisk folkepartis ændringsforslag, idet liberalt centrum vil konfiskere $\frac{2}{3}$ af differencen mellem den nuværende leje og den ved vurderingen fastsatte leje. Hvordan man, hvis man gennemførte et sådant forslag, skulle få private mennesker til at få lyst til at beskæftige sig med den opgave, der består i at investere i etageejendomme, gad jeg nok se, og hvordan tror man at man kan undvære den private indsats på boligområdet fremover, hvis boligproblemet skal løses?

Jeg må derfor anbefale at stemme imod såvel det af hr. Kai Moltke stillede ændringsforslag som det af liberalt centrum stillede underændringsforslag.

Kai Moltke: Jeg forstod på den socialdemokratiske ordfører, hr. Axel Ivan Pedersen, at han på en måde var både overrasket og krænket over, at man ved denne lejlighed stiller et ændringsforslag af denne art. Jeg skal villigt indrømme, at spørgsmålet ikke var fremme til behandling i det ordførermøde, vi havde — det samlede udvalg har jo ikke været samlet siden den tid — men det indtræffer jo somme tider, at vi i mellemtiden holder et gruppemøde. Og jeg skal ikke gøre nogen hemmelighed ud af, at når det blev besluttet at stille dette ændringsforslag, skyldes det ganske konkrete udtalelser af den socialdemokratiske ordfører, hr. Axel Ivan Pedersen, som ved anden behandling her i tinget erklærede, at socialistisk folkeparti aldrig har givet udtryk for, at provenuet af en huslejerregulering eller dele deraf skulle indgå i en statslig boligfond.

Nu regner jeg i og for sig dette for noget af det, som man åbenbart glemte at sige tydeligt nok under valgkampen. Under andre omstændigheder vil det vel heller ikke være så alvorligt, at det ville have

foranlediget særlige foranstaltninger, men dette angreb på socialistisk folkeparti er blevet taget op også af andre i diskussioner og på møder landet over i den sidste tid. I socialistisk folkeparti er vi nu ikke særlig indstillet på, at vi skulle have været den bremseklods, der hindrede socialdemokratiet i at overføre provenuet af en husleje forhøjelse, som vi vendte os imod, og som vi vender os imod, men som vi ikke kan forhindre. Har man valget imellem de to ting: skal provenuet gå til grundejerne og deres fonds, eller skal det gå til et statsligt boligfond? Ja, så er det ikke noget vanskeligt valg at træffe.

Når hr. Axel Ivan Pedersen her minder om den forudgående historie, må jeg gøre opmærksom på, at det jo var det socialdemokratiske parti, der overhovedet forhindrede os i at tage stilling til det spørgsmål, for da den socialdemokratiske skitse i sin tid blev forelagt i udvalget, krævede vi fra socialistisk folkepartis side — jeg slog i går op i mine notater, og af dem fremgår det tydeligt — at skitsen, der var fremsat af de 5 organisationer, LO, Kooperativt Forbund, Fællesorganisationen af almennyttige Boligselskaber osv., samt socialistisk folkepartis forslag til boligfond skulle tages op på det næste møde. Det var da også vedtaget, og når vi ikke kom til at udtrykke vor mening om disse ting, lå årsagen i, at boligudvalget på foranledning af socialdemokratiet i stedet for begyndte at gennemgå de herrer Guldbergs og Hastrups skitse, som senere kom til at danne grundlaget for boligforliget. Så meget om det.

Men der er også en anden baggrund. Det er jo ikke nok nu at sige, at nu er det for sent, nu er der en lov. Undertiden må folketinget også gøre sig klart konsekvenserne af det, man har besluttet. Nu skal jeg ikke gribe til nogle af vore dokumenter eller vor propaganda, men blot henvisse medlemmer her i folketinget, der er interesserede i disse ting, til en artikel, som den 20. januar stod i et blad som Finans-